

„OKKULTISTEN“

UAFHÆNGIGT TIDSSKRIFT FOR MODERNE OKKULTISME OG IDEALISTISKE BEVÆGELSER

Redaktør: HELMER FOGEDGAARD,
Postboks 9, Rudkøbing.

RUDKØBING, D. 29. Decbr. 1939.

Kære Martinus!

Herved vil jeg gerne takke Dem hjerteligt for Deres kærlige Julehilsen og ikke mindst for Fotografiet af Dem selv som Barn. Det var mig en overmaade stor Glæde at modtage en Hilsen af saa personlig Art, og jeg vil altid opbevare dette Fotografi som noget af det kæreste, jeg har i Eje.

Ogsaa Tak for Deres gode Ønsker for mit nye Blad. Jeg ved jo, at De er klar over, at mit eneste Ønske med Bladet er at faa de isolerede Retninger i Tale. Nogle af disse Mennesker, som ikke kender Deres Analyser, har en mærkelig ubegrundet Uvilje derimod. Det skyldes blot, at de ikke kender dem. Men i et saa alsidigt Blad som "OKKULTISTEN", der maaske interesserer dem af andre Grunde, kan de heller ikke undgaa at faa Kendskab til Deres Arbejde, og saa er de ført paa Sporet. Det nye Blad er altsaa et Overgangsled for Mennesker, som endnu ikke er helt modne for "Kosmos", men jeg haaber dog, at det ogsaa vil kunne tilføre "Kosmos" mange nye Abonnenter. Deres Sag er ogsaa min Sag. Jeg kender intet højere, og derfor er det mit inderlige Ønske, at "OKKULTISTEN"s Fremkomst bliver en - omend beskeden - Støtte for Dem. Ingen (udover Bogtrykkeren) skal tjene paa det nye Blad. Det skal være Idealisme fra først til sidst. Jeg sender Dem et Nummer af Bladet og vil gøre det fremtidig, og det koster naturligvis intet. At det ikke kan interessere Dem er saa forstaaeligt, men maaske vil Mogens Munch gerne kigge i det. Til Gerner Larssons Privatadresse sender jeg ogsaa fremtidig et Eksempplar.

I Julebrevet skrev De, at De vilde sende Kvittering senere. Men det er slet ikke nødvendigt. Mellem os er den Slags uden Betydning. Jeg er kun

glad for, at jeg er blevet inkarneret i Omgivelser, der har muliggjort det for mig at faa den Glæde at støtte et Arbejde, der fylder mit Liv helt og fuldt. Jeg tilkommer hverken Tak eller Ære af den Grund, for det er jo kun den fortvivlede Samfundsordning, der muliggør, at jeg er kommet i Besiddelse af disse Midler, som andre mangler. Det er noget, der forpligter. Har man ikke forstaaet det, har man heller ikke fattet det væsentligste i Deres vidunderlige Mission. Lad os ikke snakke om Penge. Det ordner sig nok altsammen efterhaanden, og De skal ikke spekulere paa Renter og den Slags. Jeg har jo, hvad jeg skal bruge, og mere interesserer mig ikke.

Inderlig Tak for alt i 1939, kære Martinus. Ord udtrykker kun saa daarligt, hvad jeg mener. Med de kærligste Nytaarsønsker er jeg

Deres hengivne

Helmer F.